

**Принципът на единство с Бога,
разкрит в книгата на пророк Еремия**

Пасажи от Писанията: Бит. 2:8-9, 16-17;
Ер. 2:13; 15:16, 19; 23:5-6; 31:31-34; 40:5-6, 13-14

I. Желанието на Бога да бъде едно с човека и човекът да бъде едно с Него се вижда в приликата между Бога и човека в техния образ и подобие:

- А. В сътворението Бог не създаде „човешки род“. Бог създаде човека по Свой собствен род, тоест по Божия род. Бог създаде човека с дъха на живота като дух, за да може човекът да се свързва с Него и да Го приема – Бит. 1:24-26; 2:7.
- Б. В Битие 18:2-13 трима мъже се явиха на Авраам. Един от тези трима мъже бе Христос – Йехова, – а другите двама бяха ангели (19:1). Това означава, че две хиляди години преди Своето възплъщение, Бог се яви като човек, когато посети приятеля Си Авраам – 2 Лет. 20:7; Ис. 41:8; Як. 2:23.
- В. Божият Ангел (Бог, Йехова, Божият човек – Христос) се яви на Маной и на неговата жена преди Христовото възплъщение – Съд. 13:3-6, 22-23.
- Г. Даниил видя видение на Христос като Човешкия Син преди Христовото възплъщение. Съгласно Даниил 7:13-14 Даниил видя, че Човешкият Син идваше с небесните облаци, че Той стигна до Стария по дни – Бог на вечността – и бе доведен пред Него. На Него се даде владичество, слава и царство, за да Му служат всички народи, племена и езици. Неговото владичество е вечно владичество, което няма да премине, и царството Му е царство, което няма да се разруши.
- Д. Адам бе един праобраз, една сянка на Христос – Римл. 5:14.
- Е. Христос е образ на невидимия Бог – Кол. 1:15.
- Ж. Словото (Бог) стана плът (Йн. 1:14) и дойде в подобие на греховната плът (Римл. 8:3), но без да има греха на плътта (2 Кор. 5:21; Евр. 4:15).
- З. В Своето възплъщение Христос, Който беше в Божия образ, взе образа на слуга и стана подобен на хората и се намери в човешки образ – Фил. 2:6-8.
- И. Стефан видя небесата отворени и Човешкия Син – Христос – отдясно на Бога (Деян. 7:56). Това показва, че след Своето възнесение в небесата, Христос продължава да бъде Човешкият Син (виж *Химни*, №132).
- К. В Матей 26:64 Господ Исус каза: „Ще видите Човешкия Син седящ отдясно на Силата [Бог] и идещ на небесните облаци“. Това показва, че по време на Своето второ пришествие Господ Исус ще продължава да бъде Човешкият Син.
- Л. В Римляни 8:29 Павел казва, че онези, които Бог предумна, (нас вярващите), тях и предопредели да бъдат съобразни с образа на Неговия Син, за да бъде Той първороден между много братя. Чрез Неговото възкресение, благодарение на което Той ни направи Своите много братя, ние станахме един нов род, „Богочовешки род“.
- М. Във Второ Коринтяни 3:18 се казва: „Всички ние, гледайки Господната слава с открито лице, като в огледало, се преобразяваме в същия образ от слава в слава чрез Господния Дух“. В Римляни 12:2а се говори за нашето преобразяване чрез обновяването на ума.
- Н. Във Филипяни 2:15 се казва, че ние сме безукорни и незлобливи, непорочни Божии деца сред опако и извратено поколение, между които блестим като светила на света.
- О. Господ Исус Христос ще видоизмени нашето унижено тяло, за да стане то съобразно с Неговото славно тяло, според действието на силата Си, благодарение на която Той е способен да покори всичко на Себе Си – 3:21.
- П. Когато Христос се яви, ние ще бъдем изцяло, съвършено и абсолютно като Него, защото ще Го видим такъв, какъвто е – 1 Йн. 3:2б.
- Р. Всичко това ще получи своята завършеност в Новия Ерусалим. В Откровение 4:3 се казва: „Седналият [Бог] приличаше на камък яспис“. Изгледът на седящия на престола Бог е като яспис.

- С. Съгласно 21-ва глава на Откровение, светлината на Новия Ерусалим е като много скъпоценен камък, като яспис (стих 11б). Неговата стена е изградена от яспис, а първата основа на стената също е яспис (стих. 18а, 19):
1. В крайна сметка Бог и човекът, човекът и Бог изглеждат като яспис. По този начин Новият Ерусалим представлява заключението и завършеността на Библията – божествената природа, слята с човешката природа. Божествеността се превръща в обиталище на човешката природа, а човешката природа се превръща в дом на божествеността.
 2. В този град Божията слава се изявява ярко и великолепно в човека. В момента ние се намираме в процеса на обожествяване, за да се превърнем в Новият Ерусалим и да носим Божията външност – яспис – стих. 11, 23.
 3. В края на тази епоха ние поучаваме и проповядваме истината, че Бог стана човек, за да направи човека Бог, напълно като Себе Си по живот и по природа, но не и в Божеството. Голямо благословение е да чуваме тази истина.
 4. В крайна сметка Богочовеците ще бъдат победителите, Сион в Ерусалим. Живеенето на Богочовешкия живот във всички детайли на нашия всекидневен живот ще доведе до едно ново, невиджано досега съживление, което ще сложи край на този век – прочети Пс. 48:2 и бележка 1.

II. Книгата на пророк Еремия показва принципа на единство с Бога:

- А. Принципът на единство с Бога, който е принципът на дървото на живота, противопоставящ се на принципа на дървото за познаване на доброто и злото, се вижда в Еремия 2:13, където са разкрити двете основни злини на Божия народ:
1. Първият грях се състоеше в изоставянето на Йехова като извор, като източник на живите води. Техният втори грях се състоеше в издялването на пукнати водоеми, които не можеха да държат вода.
 2. Съгласно библейския принцип Бог не иска Неговите избрани хора да вземат нищо друго за свой източник, освен Него Самия. Изправяйки човека пред дървото на живота, символизиращо Бога като живот, Бог показваше, че Той искаше човекът да яде от дървото на живота и от нищо друго. Да ядем от дървото на живота, означава да приемаме Бога като наш единствен източник, като наш източник на всичко – Бит. 2:8-9.
 3. Вторият грях се състоеше в това, че Божиите хора не се уповаваха на Бога, а разчитаха на себе си за изработването на нещо за свое собствено удоволствие. Грехът означава да изоставим Бога и да вършим неща сами за себе си.
 4. Тези два основни греха ни показват дървото на живота, символизиращо Бога, и дървото за познаване на доброто и злото, символизиращо Сатана (стих. 8-9, 16-17). Израелтяните се бяха отклонили от дървото на живота към дървото на познанието, от извора на живите води към водоемите (идолите).
- Б. Бог изправи човека пред дървото на живота, с което Той изявяваше Своето желание да бъде едно с човека, тоест да бъде живот за човека, негово жизнено снабдяване и всичко за него – стих. 8-9:
1. Дървото на живота символизира разпънатия (както се подразбира от дървото като парче дърво – 1 Петр. 2:24) и възкресен (както се подразбира от Божия живот – Йн. 11:25) Христос като въплъщение на всички Божии богатства за наша храна.
 2. Яденето от дървото на живота, тоест наслаждението на Христос като наше жизнено снабдяване, трябва да бъде главното нещо в църковния живот. Да приемаме Христос, като ядем от Него, означава да Го усвояваме в нашето същество по органичен и метаболитен начин, за да се сливаме с Него – Откр. 2:7; Йн. 6:57, 63:
 - а. Думите, които Господ говори, са дух и живот. Това показва, че Господните изговорени думи са въплъщението на Духа на живота – 63-ти стих.
 - 1) Сега Той е животворящият Дух във възкресение (1 Кор. 15:45б), а Духът е въплътен в Неговите думи.
 - 2) Когато приемаме думите Му посредством всякаква молитва и молба (Еф. 6:17-18) чрез упражняването на нашия дух, ние получаваме Духа, Който е живот.
 - б. Да ядем Христос, означава да ядем Неговите думи, да приемаме Неговите думи, които са въплъщението на Духа на живота, посредством упражняването на нашия дух – Ер. 15:16; Еф. 6:17-18; 1 Петр. 2:2; Евр. 5:13-14; Езек. 3:1-4.

III. За да можем да вземаме, да приемаме и да пазим Божието слово, ние трябва да сме изцяло едно с Бога:

- А. Случаят с Годолия е пример за човек, който не бе едно с Бога. Въпреки че Годолия бе верен в грижата си за Божия пророк Еремия, той не търсеше Господното слово, защото нямаше такъв навик – Ер. 40:5-6, 13-14:
1. Годолия не прие Бога за свой източник, така че да бъде едно с Него и да може да приема всичко, произлизащо от Него. Ако той бе едно с Бога, то първото нещо, което той би направил, би било да приеме Божието слово.
 2. За да вземаме, да приемаме и да пазим Божието слово като изражение на Божията мисъл, воля, сърдечно желание и благоволение, ние трябва да сме изцяло едно с Бога, да се уповаваме на Него, да разчитаме на Него и да нямаме никакви мнения, произлизащи от нашето его – вж. 2 Кор. 1:8-9, и 12-ти стих, бележка 2.
 3. Съгласно библейския принцип, и особено в Новия Завет, Бог отваря Себе Си за нас, за да можем ние да влезем в Него, да Го приемем и да станем едно с Него. По този начин Той ще бъде в нас и ние ще бъдем в Него и ще Го приемем като всичко за нас – Йн. 15:4-5; 1 Йн. 2:28; 3:24.
 4. Първото нещо, което ще приемем, е Неговото слово, за да изразяваме Неговата мисъл, воля, сърдечно желание и благоволение, без да се интересуваме за собствените си мнения и предпочитания. По този начин ние се превръщаме в Негови говорители, които Го говорят на другите за тяхно снабдяване – Ер. 1:6-9.
- Б. Господ каза на Еремия: „Ако отделиш скъпоценното от нищожното, / тогава ще те направя да бъдеш като Моите уста“ – 15:19; 23:29, вж. 16-ти стих:
1. Нуждаем се очите на сърцето ни да бъдат просветлени, за да видим превъзходството, превъзвишеността и всенадвизаващата ценност на Христос като скъпоценността за Своите вярващи, за да можем да придобием Христос и да сметем всичко останало като загуба – Фил. 3:7-8; 1 Петр. 2:7, вж. стих. 4, 6.
 2. Трябва да ценим Господните думи повече от полагащата ни се храна. Трябва да вкусваме Господа в Неговото слово като реалността на добрата земя, в която текат хранително мляко и пресен мед, които да раздаваме на Божиите хора за тяхното пълно спасение – Йов 23:12; 1 Петр. 2:2-5; Пс. 119:103; Втзк. 8:8; Пес. 4:11а.
 3. Трябва да ценим Господните думи повече от всички земни богатства, за да можем да говорим Божиите оракули (Божие говорене, Божиите думи, които предават божествено откровение), за да раздаваме неизследимите Христови богатства като многостранната Божия благодат на всички светии – Пс. 119:72, 9-16; Еф. 3:8; 2 Кор. 6:10; 1 Петр. 4:10-11.

IV. Тайната на провалите и пораженията на израелтяните се криеше във факта, че те бяха изгубили Божието присъствие и бяха престанали да бъдат едно с Бога (вж. Ис. Нав. 7:3-4; 9:14). Трябва винаги да бъдем едно с нашия Бог, Който не само се намира сред нас, но и в нас и ни прави човечи с Бога – Богочовечи:

- А. Бидейки Богочовечи, ние трябва да практикуваме да бъдем едно с Господа, да ходим с Него, да живеем с Него и да поддържаме цялото си същество с Него (Римл. 8:4; 2 Кор. 2:10; Гал. 5:16, 25). Това е начинът да ходим като християни, да воюваме като Божии деца и да изграждаме Тялото Христово. Ако имаме Господното присъствие и сме едно с Него, ние имаме мъдрост, прозрение, предвидливост и вътрешно знание относно всичко. Господното присъствие е всичко за нас.
- Б. Коравовратността на израилевите синове в прегрешаването им спрямо Бога се дължеше на факта, че те не бяха едно с Бога (Ер. 42:1-43:2). Ако те бяха едно с Бога, те щяха да приемат Божието слово и щяха да познаят Неговото сърце, Неговата природа, Неговия ум и Неговата цел. Освен това те спонтанно щяха да Го живеят и щяха да бъдат изградени и устроени с Него, за да бъдат Негово свидетелство на земята.
- В. Хората, които не са едно с Бога, не приемат Неговата воля и благоволение. Те изразяват собствените си мнения и преследват собствените си предпочитания. Ако правим тези неща, това означава, че ние изоставяме Бога като източника, като извора на живите води, и си издълбаваме пукнати водоеми, които не държат вода – 2:13.

V. За да бъдем едно с Бога, ние имаме нужда от Христос като Давидовия Отрасъл, Който да бъде наше изкупление и оправдание. Това въвежда Триединния Бог в нас като наш живот,

като наш вътрешен закон на живота, като наша способност и като всичко за нас, за Неговото раздаване в нашето същество, с цел извършването на Неговата икономика. Това е новият завет (31:33). В крайна сметка ние ще познаваме Бога, ще живеем Бога и ще станем като Бога по живот и по природа, но не и в Божеството, за да можем да се превърнем в Негово корпоративно изражение като Новият Ерусалим – 23:5-6; 31:31-34; Откр. 21:2.